ओ३म्..

के उर्दू नामक कुनै भाषा संसारमा छ?

के तपाइँले कहिल्यै कसैले उर्दू बोलेको सुन्नु भएकोछ? यदी सुनेको भए निश्चित रुपमा यो सुन्दा हिन्दी जस्तै लाग्छ तर उर्दूमा केहि उट्पट्याङ शब्द बोलेको सुन्न सकिन्छ..!

जस्तै-

हिन्दी-उर्दू

नेताजी का 'देहांत' हो गया- नेताजी का 'इंतकाल' हो गया

मै आपकी 'प्रतीक्षा' कर रहा था- मै आपका 'इंतजार' कर रहा था

'परीक्षा' कैसी थी?- 'इम्तिहान' कैसा था?

आपके रहने का 'प्रबंध' हो चूका है - आप के रहने का 'इंतजाम' हो चूका है

ये मेरी 'पत्नी' है - ये मेरी 'बीबी' है

मै 'प्रतिशोध' की आग में जल रहा हु - मै 'इंतकाम' की आग में जल रहा हु

यी उधाहरण देखेर सबैलाई स्पष्ट भयो होला की उर्दूको रचनाको कंकाल हिन्दी बाट आएको हो र यसमा अरबी या फारसी शब्दको उपयोग गरिएको छ..!

यदि कसैले उर्दूको अधिक अध्ययन गरेको खण्डमा थाहा हुनेछ की उर्दू नामक कुनै भाषा नै हैन, यो त एक बोली हो; हिंगलिश जस्तो..!

भाषा त त्यो हुन्छ जसको आफ्नै परिष्कृत व्याकरण हुछ, आफ्नै एक विशाल शब्दकोष हुन्छ। भाषा लेख्ने एक माध्यम हुन सक्छ तर कुनै बोलीले भाषाको स्थान लिन सक्दैन किनकि त्यसको न त व्याकरण हुन्छ, न शब्दकोष।

ठीक यहि कुरो उर्दू र हिंग्लिशको लागि पनि लागु हुन्छ। यी दुवै एक भेल पूरी जस्ता बोलि हुन् जसको आफ्नो कुनै शब्दकोष र व्याकरण छैन। उर्दूमा ५०% शब्द हिन्दी-संस्कृतका छन्, २५% अरबी, १०% फारसी, ५% चीनी-मंगोल र तुर्की तथा १०% अंग्रेजीका छन्। अब स्वयं भन्नुस यस्तो खिचडी बोलीले कहिल्यै कुनै भाषाको स्थान लिन सक्ला?

उर्दूको विषयमा आश्चर्य जनक जानकारी:
माथिको चित्रमा मंगोल सैनिक छाउनी अर्थात "ओरडू" (उर्दू यसैको भ्रष्ट उच्चारण हो) को दृश्य देखिन्छ। प्राचीन तुर्क-मंगोलहरु सनातन वैदिक धर्मलाई मान्ने गर्दथे, त्यसैले उनको सैनिक छाउनीमा "त्रिशूल" शस्त्रको रूपमा देख्न सकिन्छ। अर्को छाया चित्रमा मंगोल आक्रान्ता "चंगेज खान" आफ्नो "ओरडू" (छाउनी) मा सेनाको निरीक्षण गर्दै रहेको देखिन्छ।

"ओरडू"को अर्थ तुर्की र मंगोल भाषामा सेना अथवा सैनिक छाउनी हुन्छ। के सेना या सैनिक छाउनी नामक पनि कुनै भाषा हुन सक्छ? त्यो इस्लामी भाषा पनि एक अमुस्लिम शब्द, ओरडू बाट उर्दू जुन चीनी-मंगोल भाषी मंगोल अर्थात् मुघल अमुस्लिम थिए तथा उनको मंगोल-चीनी भाषा इस्लामको अरब परम्परा संग कुनै संबंध छैन।

चंगेज खान र त्यसको नाति हलागु खान यी दुवै इस्लामका भयङ्कर शत्रु थिए। जसले इस्लामी संसारमा घुसेर ५ करोड मुल्ला मुसलमानहरुको हत्या गरेका थिए। यो एक किसिमको प्रतिशोध थियो किनकि ६०० वर्ष देखि लगातार (सन् ९५० देखि १२५८) अरब मुस्लिमहरु द्वारा यी तुर्क र मुघलहरुलाई मुस्लिम बनाउनको लागि ति माथि अति भीषण आक्रमण गरिदै थियो। यसै बाट पिडित भएर प्रतिशोधको भावनाले यी तुर्क-मुघल संगठनहरु चंगेज खान (तिमूजीनी) को नेतृत्वमा मुस्लिम प्रशासित प्रदेशहरुमा जाइ लागे। आज सम्म पनि इस्लामी जगतमा चंगेज खानलाई पाजी, लुटेरा, लफंगा इत्यादि नामले मुस्लिम इतिहासकारहरुले विभूषित गर्दछन्।

यी तुर्क-मंगोलहरुको भाषामा सैनिक छाउनीलाई "ओरडू" भनिन्थ्यो। पछी यी सारा तुर्क र मुघलहरु अरब मुस्लिमहरु द्वारा छल बलले मृत्युको भय तथा भिषण दर्दनाक यातना दिएर

मुस्लिम बनाइए। तिनलाई तलवारको धारमा इस्लामको अरब कारागारमा त ल्याइयो तर तिनको मंगोल नाम बदलेर सबलाई अरबी नाम दिन संभव भएन। किनकि १ दिनमा जब २ देखि ५ लाख मुघलहरुलाई मुस्लिम बनाइन्थ्यो। त्यो भिडलाई नियंत्रणमा राख्नु अरब मुस्लिमलाई संभव भएन। त्यसैले ति तुर्क-मुघलहरुमा इस्लाम पूर्व केहि संस्कार जस्ताको तस्तै रह्यो। जस्तै- खान उपनाम, जुन अमुस्लिम हो।

जब कुनै मुस्लिम बन्छ भने त्यसले अरब आचार अपनाउनु पर्दछ, जस्तै - महमद, अब्दुल, इब्राहीम, अहमद इत्यादि अरब नाम (जसलाई मानिसले मुस्लिम नाम सम्झन्छन्, यी वास्तवमा अरब नाम हुन्) अपनाउनु पर्दछ। चाहे कोहि अरबी नभए पनि दिनमा ५ पटक अरब मातृभूमि तिर घोप्टे परेर टाउको झुकाउनु नै पर्दछ। यस प्रकार समस्त तुर्क-मुघलहरु इस्लामीकरण पछी अरब देशका उपग्रह जस्ता बने जसलाई स्वयंमा कुनै अस्तित्ववोध नै थिएन।

२०० वर्ष पछी यिनै मुघलहरुले (जुन २०० वर्ष पहिले तलवारको धारको बलमा मुस्लिम बनाइएका थिए) भारतमाथि आक्रमण गरे। आश्चर्य त यस कुराको छ कि जुन इस्लामी जिहादको रक्त रंजित संदेश जुन मुघल र तुर्कहरुले भारतका हिन्दुहरु माथि थोपरे, ति स्वयं पनि त्यहि रक्त रंजित जिहादका भक्ष बनिसकेका थिए। किनकि इस्लामका मायावी कारागारमा परेर तिनले आफ्नो सारा अतीत बिर्सेर अरब देशका एक निष्ट दास (गुलाम) बनिसकेका थिए।

ओ तुर्क-मुघल आक्रमण कालमा अनेकौं हिन्दुहरुलाई छल-बलले दास (गुलाम) बनाएर सैनिक छाउनी (जसलाई तुर्क-मंगोल भाषामा ओरडू अर्थात अपभ्रंश- उर्दू) मा ल्याइन्थ्यो। तिनीहरु बलात्कृत हुन्थे, तिनको मातृ भाषा जस्तै- संस्कृत, बृज भाषा, अवधी तथा हिन्दी थियो, त्यसमा प्रतिबंध लगाइन्थ्यो। तिनलाई अरबी भाषा (जुन इस्लामको अधिकृत भाषा हो) बोल्न विवश गरिन्थ्यो। तपाइँ सोंच्नुस, यदी तपाईलाई कसैले मृत्युको भय देखाएर चीनी या रुषी भाषामा कुरा गर्न भन्यो भने के तपाई बोल्न सक्नुहोला? अहँ, पक्कै सक्नु हुन्न..!

ठीक यही कुरा ति हिन्दी भाषी हिन्दुहरुमा पनि लागु भयो। तिनले अरबी त बोल्न सकेनन् तर भयका कारणले आफ्नै मातृभाषामा अरबी-तुर्की-फारसी-मुघली शब्द जोडेर बोल्न थाले ताकि आफ्नो प्राण बचाउन सकियोस्। यसरि एउटा त्यस्तो बोलीको जन्म भयो, जुन न त हिन्दी थियो, न अरबी, न फारसी, न तुर्की, न त मुघली। यसको वाक्य रचना तथा व्याकरण संस्कृत तथा हिन्दी संग मेल खाने थियो तर शब्द भने सबै अरबी, फारसी, तुर्की र मुघली थिए। किनकि यो बोली त्यस सैनिक छाउनीमा भयका कारणले उत्पन्न भयो, त्यसैले यसलाई ‘ओरडू” को नाम दिइयो। त्यहि “ओरडू” को भ्रष्ट रूप हो अहिलेको “उर्दू” ।

पछी बिकासक्रम संगै यो उर्दू नामक बोलीमा अनेकौं अंग्रेजी शब्द पनि मिसिए जस्तै-

अफसर = Officer

बिरादर = Brother

बोरियत = Boring
इत्यादि ....

मुघल र तुर्कहरुले यो भेलपूरी "उर्दू" नामक बोलीलाई दास (गुलाम) हरुको भाषा मान्दथे, किनकि त्यो अशुद्ध थियो। मुघल दरबारको राजसी भाषा उर्दू नभएर फारसी थियो।तपाईँलाई थाहा छ, त्यस ओरडू (सैनिक छाउनी) मा जुन मुघलहरुका दास (गुलाम) थिए, ति को थिए? ति तिनै थिए, जसले आज आफ्नो मातृ भाषा उर्दू भन्ने गर्दछन्। ति हिन्दु दास (गुलाम) हरु नै आज नेपाल तथा भारतका मुस्लिमहरु हुन् जसले हाम्रा आदर्श महापुरुषहरु, हाम्रो सनातन भाषा-संस्कृति तथा हाम्रो गौरवपूर्ण इतिहासलाई गाली दिने गर्दछन्। यसमा अहिले नेपाल-भारतका कम्निष्ट नामधारीहरु पनि सामेल भएका छन्।

भारतका हिन्दुहरुको इतिहास भनेको १००० वर्षको दासता (गुलामी) को इतिहास हो। तर यो दासताको इतहास ति हिन्दुहरुको हो, जो आज पनि १००० वर्षे इस्लामको अरब कारागृहमा सडिरहेका छन्। तिनै दास (गुलाम) हिन्दु नै आजका नेपाल-भारत तथा पाकिस्तानका मुस्लिम हुन्, जसको आफ्नो कुनै अस्तित्व छैन।

तुर्क र मुघलहरुलाई अरब मुस्लिमहरुले इस्लाममा ल्याएर आफ्ना दास बनाए। जब यिनै अरबका मुस्लिम दासहरुले भारत माथि आक्रमण गरे तब तिनले हिन्दुहरुलाई आफ्नो दास बनाए र आफ्नो उपनाम- खान इत्यादि उनीहरु माथि थोपरेर उर्दू (अर्थात सैनिक छाउनी)मा बलात्कार गरे।

अर्थात स्पष्ट रूपले भन्ने हो भने नेपाल र भारतका मुस्लिमहरु "दासहरुका दास" हुन। ति न त अरब हुन, न मुघल.. ।

सर्वप्रथम उर्दू पनि एउटा भाषा हो भन्ने कुराको प्रचार महात्मा गान्धीले गरेका हुन। किनकि उनले "मुस्लिम एक राष्ट्र हो" भनेर मान्दथे। त्यसैले भारतका मुस्लिमहरुको एक भाषा छ भन्ने मानेर उनले उर्दूलाई "हिन्दुस्तानी" को नामले प्रसिद्ध गरे। महात्मा गान्धीले आफ्ना व्याख्यान तथा प्रवचनमा बादशाह राम, बेगम सीता तथा उस्ताद वसिष्ट आदि भन्ने गर्दथे। यसरि उनले उर्दूलाई "हिन्दुस्तानी" को नामले प्रसिद्ध गरे। नत्र सन् १९३५ सम्म उर्दू नामक कुनै भाषा छ भनेर कोहि परिचित पनि थिएन।

गान्धी र नेहरुलाई नेता मान्ने हरुमा पनि उनको जस्तै कट्टरता थियो तर तिनको त्यो सिद्धांत सम्पूर्णतया असत्य सिद्ध भयो की मुस्लिम एक राष्ट्र हो। यदी यो सत्य हुन्थ्यो भने बंगलादेश पाकिस्तान देखि अलग हुने थिएन।

कुनै मन्दवुद्धि कूपमंडूकहरुले फेसबुक लगायत अन्य स्थानमा आफ्नो चर्केको भाषाज्ञानको घैंटोमा उर्दूलाई पनि भर्ने प्रयास गर्दछन्। अर्थात Languages Knownमा कसैले

उर्दूलाई जोडेको छ भने कृपया सिघ्र हटाउनु, किनकि यदि तपाइँले उर्दूलाई आफ्नो भाषा मान्नुहुन्छ भने के तपाई त्यो ओरडू नामक दासहरुको कारागारमा बस्नु भएको थियो? अस्तु..!

नमस्ते..!

आधा-अधुरो ज्ञानले सबलाई डुबाउनेछ..!

- प्रेम आर्य, दाङ तुलसीपुर
  चलभाषः +९७७९८६४३५७२०१